Dansk

Vi starter med lås - der i flertal hedder låse,
men flertal af gås er gæs - ikke gåse.

Vi fortsætter med en fod - der i flertal hedder fødder,
men selvom vi siger flod - siger vi aldrig flødder.

Er der én, hedder det den - er der to, siger man disse,
men hvorfor hedder det så ikke én pen - og to pisse?

Én mand hedder ikke to mænner,
men én tand - bliver til to tænder.

En and - bliver i flertal til to ænder.
Hvorfor bliver en spand - så ikke til to spænder?

En anden mærkværdighed her til lands:
I 3. person hedder det han, ham og hans.
Er det så sund logik - spørger jeg kuns,
at det ikke hedder hun, hum og hums?

Han synger hedder i datid han sang.
Hvorfor hedder så han gynger ikke han gang?

Hvem kan forstå, at han springer - bliver til han sprang,
når han bringer - ikke bliver til han brang?

Han bragte - kommer af han bringer.
Men han bagte - kommer af han bager.

Et andet eksempel: Det hedder at tage
og bliver i datid til han tog.
Skulle at bage - så ikke blive til han bog?

Når bringe bliver til bragte - skulle binge blive til bagte,
men så måtte ringe blive til ragte.
Og ragte, det findes på dansk faktisk ikke,
så vi må hellere lade spørgsmålet lægge .... eller er det lagde, lå eller ligte?